

Abstrakt:

Ak je priestor mesta spoločensky vytváraný, možno tvrdiť, že na symbolickej úrovni predstavuje spoločenské prostredie na danom území a v danom čase (Lefebvre, 1991). V tomto ohľade by teda malo platiť, že ak sa zmenia názory spoločnosti, dominantné naratívy alebo diskurz, zmení sa aj fyzická podoba mesta a naopak. Je práve toto dôvod pre ktorý musel byť aj bratislavský Istropolis zbúraný? Táto práca preskúmava správnosť týchto predpokladov v prípade socialistického modernizmu v architektúre postkomunistického regiónu, konkrétne na príklade budovy Istropolisu v Bratislave. Hoci sú socialistické modernistické budovy architektonicky hodnotné, často sa považujú za škaredé alebo sa dokonca búrajú ako nežiaduce. Aká je dynamika, ktorá vedie k takémuto diskurzu a konaniu? Sú takéto budovy skutočne "škaredé" a nežiaduce? Ak áno, prečo? Akú úlohu v tomto vnímaní zohráva ideológia?

Kľúčové slová: paláce kultúry, architektúra, socialistický modernizmus, ideológia, kultúra, kultúrnosť, hodnota